

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Trolleborg, 1787

Citation: Baggesen, Jens: "Trolleborg, 1787", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling.* - 1899, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid55786/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

Solen atter frem i Morgen iler,
Dg opparmer mildt den kolde Luft —
Naar dens første Blik til Jorden smiler,
Lad det vække mig i eders Duff!

Da de visnede.

Røde Roser! Eders Purpur biegnen;
Hvide Roser! Eders Sneer blev graa.
Uf! saa falmer, svinder, mattes, segner
Al den Skønhed, Solen blomstre saae.
Roser! Eders sidste Smil mig mindrer
Hendes Smil, hvits Haand J blomstred i;
Dgsaa dette Smil engang forsvinder —
Grumme Roser! af! hvi visned J?

„O! vi haabede den stolte Lyffe,
Tryllet sødt i hendes Haand af Lyft,
Hendes skønne, skyldfrie Barm at smykke,
Dg engang at døe paa hendes Bryst!
Uf! vi maatte hendes Smil forlade;
Dg af hendes Haand modtog os du —
Grumme! derfor falme vore Blade.
Grumme Sanger! derfor døe vi nu.“

Trolleborg.

Hvor nar du, glade Siæl! hvor endte sig
Den lange Rød af kummerfulde Dage?
Hvo løste Lænnen, som nedtrykte dig?
Kom du fra Lyjets Helligdom tilbage?

Hvor blev' de, hine blide Glimt fra Gud,
Hvis matte Glæds endnu min Aand omhyller,
Hvis rene Vellyst, skønt de sluktes ud,
I Natens Mørke mig endnu fortryller?

Var du den Evighøies Trone nær,
Ved Kilden, af hvis Væld det Hele springer?
Hvad hørte du, hvad saae, hvad fandt du der?
Hvi jittre dine vellystmatte Dinger?

Jeg var i Ludvigslund; der endte sig
En kedsom Række af kummerfulde Dage;
Paa Glædens Dinger der jeg hæved mig,
Og sank betyngt af min Lytt tilbage.

Jeg var den Evighøies Trone nær,
Jeg Kilden fandt, hvoraf det Hele springer;
Thi Visdom, Dyd og Næde fandt jeg der,
Og derfor jittre mine matte Dinger.

Men Stavets Toner danner ingen Lyd,
Som tolker Lysets Anders Tryllerier.
Mon alle Sprogs foreente Harmonier
Udtrykke blot et Glimt af salig Fryd?

Dog — storme Længsler i mit glade Bryst,
for at udgyde mit for fulde Hierte!
Min Stæl ei taaler denne Strøm af Lyst,
Hvis Vælde fylle bort hvert Spor af Smerte.